

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:
președinte
judecători

CATAN Liliana
BOICO Victor
COBZAC Elena
ȚURCAN Anatolie
BURDUH Victor

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

STOIANOV Victor XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.12.2014 – 28.04.2015;

Instanța de apel:

1) 19.05.2015 – 24.09.2015;

2) 21.03.2016 – 30.11.2016;

3) 28.08.2017 – 07.05.2018;

Instanța de recurs:

1) 18.12.2016 – 02.02.2016;

2) 01.03.2017 – 20.06.2017;

3) 22.10.2018 – 11.12.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 28 aprilie 2015, adoptată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Stoianov V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în temeiul art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal pe o perioadă de probațiune de 4 ani și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a se ocupa cu activitatea, care este legată cu producerea, prepararea, prelucrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor acestora pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Stoianov V., la 08 august 2014, în jurul orei 20⁰⁰, având la sine substanța narcotică, și anume, marihuana uscată, păstrând-o ilegal cu scopul de înstrăinare la domiciliul său de pe adresa: XXXXX, a comercializat-o ilegal cet. Culev G. în cantitate de 0,98 gr, care este inclusă în Lista substanțelor narcotice și psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006, precum și în Lista nr. 1 din Tabelul nr. 1 al Protocolului nr. 7 din 01.12.1998 al Comitetului permanent de control asupra drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății al Republicii Moldova și în Lista nr. 1 din Tabelul nr. 1, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004, circuitul căreia în scopuri medicale este interzis, recepționând în urma tranzacției ilegale sus indicate un venit în sumă de 120 lei.

Tot el, continuând intenția sa criminală, la 09 august 2014, în jurul orei 17⁰⁰, având substanța narcotică, și anume: marihuana uscată și păstrând-o ilegal cu scopul de înstrăinare la domiciliul său de pe adresa: XXXXX, a comercializat-o ilegal cet. Culev G. în cantitate de 4,21 gr, ceea ce constituie proporții mari, potrivit Listei substanțelor narcotice și psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006, precum și Listei nr. 1 din Tabelul nr. 1 al Protocolului nr.7 din 01.12.1998 al Comitetului permanent de supravegherea asupra narcoticelor al Ministerului Sănătății al Republicii Moldova și Listei nr. 1 din Tabelul nr. 1, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004, circuitul căreia în scopuri medicale este interzis, recepționând în urma tranzacției ilegale sus indicate un venit în sumă de 240 lei.

Astfel, Stoianov V. a efectuat realizarea ilegală lui Culev G. a substanței narcotice – marihuana, în cantitate totală de 5,19 gr, ce constituie proporții mari recepționând în urma tranzacției ilegale un venit în suma totală de 360 lei.

Tot el, la sfârșitul lunii iunie 2014, data exactă în cadrul urmăririi penale nu a fost stabilită, cu scopul de preparare pentru comercializare ulterioară a substanțelor narcotice a strâns planta canabisului, care creștea la marginea de sud al or. Ceadâr-Lunga în spatele cimitirului vechi, a uscat-o, mărunțit-o și a preparat substanța narcotică, și anume: marihuana uscată, cu masa totală 10,48 gr, ce constituie proporții mari, care este inclusă în Lista substanțelor narcotice și psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 și ilegal a păstrat-o în domiciliul său de pe adresa: XXXXX cu scopul de înstrăinare ulterioară până la 21.08.2014, când a fost reținut de către colaboratorii de poliție în urma percheziției autorizate la domiciliul său.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal, adică *prepararea și păstrarea substanțelor narcotice, comisă cu scopul de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, comisă cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, în proporții mari.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror și inculpat.

3.1. Procurorul, în apelul declarat, a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a se ocupa cu activitatea, care este legată cu producere, prepararea, prelucrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor acestora pe un termen de 5 ani. În cererea declarată procurorul a criticat sentința sub aspectul blândeții pedepsei invocând că prima instanță nu a luat în considerație pericolul social al infracțiunii, care se manifestă prin răspândirea consumului de droguri în rândul cetățenilor.

De asemenea, prima instanță nu a ținut cont de personalitatea infractorului și anume de comportamentul acestuia pe parcursul examinării cauzei, iar căința sinceră invocată de către instanță drept circumstanță atenuantă are un caracter formal și nu corespunde realității obiective.

Apelantul a mai menționat că prima instanță eronat a admis cererea inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată, deoarece recunoașterea vinovăției și căința acestuia este pur formală, mai mult ca atât, acesta în ședința de judecată a dat declarații contradictorii cu cele date la urmărirea penală.

Totodată, procurorul a menționat că, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală a fost admisă de prima instanță cu grave erori procedurale, întrucât nu a fost anulată încheierea din 14.01.2015, prin care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în procedură generală.

3.2. Inculpatul a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an, în motivarea apelului indicând că prima instanță i-a stabilit o pedeapsă prea aspră în raport cu faptele comise de acesta.

Instanța nu a luat în considerație circumstanțele atenuante stabilite pe caz, și anume, anterior nu a mai fost tras la răspundere penală, se caracterizează pozitiv la locul de trai și are un copil minor la întreținere. La stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită o pedeapsă care depășește limitele descrise în articolul menționat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 24 septembrie 2015, a fost respins apelul declarat de inculpat și admis apelul procurorului, cu casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Stoianov V. a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a se ocupa cu activitatea, care este legată cu producere, prepararea, prelucrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogilor acestora pe un termen de 4 ani.

În rest, celelalte dispozițiile ale sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în modul corespunzător, făcând o încadrare juridică corectă a acțiunilor inculpatului. Însă, mărimea și modul de executare a pedepsei a fost stabilit neîntemeiat. Astfel, instanța de apel a considerat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, în cazul dat nu corespunde scopurilor și principiilor pedepsei penale prevăzute la art. 61 Cod penal, la stabilirea acesteia nu s-a ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii și de persoana inculpatului.

Infracțiunea comisă de inculpat atentează la sănătatea publică a cetățenilor prin răspândirea prin comercializare a substanțelor narcotice și psihotrope, iar dispunerea executării pedepsei în condiții non-privative de libertate nu va evita comiterea de noi infracțiuni de către inculpat.

Respectiv, la stabilirea pedepsei prima instanță urma să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că la caz nu sunt prezente circumstanțe care ar atenua răspunderea inculpatului pentru cele săvârșite. Totodată, ținând cont de personalitatea inculpatului Stoianov V., rolul acestuia în săvârșirea infracțiunii, precum și comportamentul lui în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședințelor de judecată, instanța de apel a ajuns la concluzia că pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță este prea blândă, astfel aceasta nu va contribui la atingerea scopului pedepsei penale.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, inculpatul a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse mai blânde.

Recurentul a menționat că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de faptul că el este caracterizat pozitiv, are la întreținere un copil minor și este angajat în câmpul muncii la o întreprindere turcească. Totodată, instanța nu și-a motivat soluția adoptată și neîntemeiat a respins apelul său, iar cel al acuzatorului de stat l-a admis. Inculpatul a evidențiat că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și i-a stabilit o pedeapsă prea aspră.

În drept, inculpatul își întemeiază cererea de recurs pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Pe marginea recursului, a prezentat referință procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestuia cu menținerea deciziei contestate.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2016, recursul ordinar declarat de inculpat a fost admis, cu casarea totală a deciziei contestate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Totodată, s-a dispus eliberarea lui Stoianov V. din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau dacă acesta nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

9. În motivarea soluției instanța de recurs a menționat că, în speța dată este incident temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, din următoarele considerente.

Reieșind din constatarea circumstanțelor de fapt reținute de instanțele ierarhic inferioare, rezultă că inculpatului i s-a incriminat prepararea și comercializarea ilegală a marihuanei uscate, care a fost identificată ca substanță narcotică în baza Listei substanțelor narcotice și psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006, iar în baza acestei legi organice, potrivit proporțiilor stabilite în lista nominalizată lui Stoianov V. i s-a incriminat infracțiunea prevăzută la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, încadrare juridică pe care Colegiul penal lărgit a considerat-o corectă, legală și corespunzătoare circumstanțelor de fapt reținute în prezenta cauză penală.

Însă, în privința agravantei prescise la lit. c) alin (3) art. 217¹ Cod penal - „*cu utilizarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă*” Colegiul a menționat că, la pct. 4 subpct. 17) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor și a precursorilor nr. 2 din 26.12.2011 se evidențiază că: „***Utilizarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor acestora a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă presupune folosirea substanțelor menționate la producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea lor în diferite scopuri: spre exemplu, producerea unor noi preparate, medicamente, adaosul lor în produse etc.***” Astfel, în secvența dată se face precizarea asupra termenului de „utilizare”, prin care se manifestă agravanta atașabilă la variantele-tip ale infracțiunii de circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor în scop de înstrăinare. De aici rezultă că, pentru a ne afla în prezența circumstanței agravante prescise la lit. c) alin (3) art. 217¹ Cod penal nu este suficient ca substanțele narcotice sau psihotrope să fie incluse în Lista nr. 1 din Tabelul nr. 1, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004, dar este necesară și utilizarea acestora în sensul explicat mai sus.

La caz, deși marihuana ridicată de la inculpat se include în actul normativ menționat mai sus, acesta nu a produs-o cu scopul de a produce noi preparate sau medicamente, dar pentru a o pune ilegal la dispoziția societății civile contra cost. Din atare considerente, instanța de recurs a constatat că agravanta prevăzută la art. 217¹ alin. (3) lit. c) Cod penal greșit a fost invocată în actul de învinuire. Acest fapt urma a fi sesizat și de către prima instanță, care înainte de a admite judecarea cauzei în procedură simplificată era obligată să se ghideze de cerințele formulate la pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013 cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești, unde se menționează că:

„*Până la adoptarea soluției privind admiterea sau respingerea cererii inculpatului, prin care se solicită judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ CPP, judecătorul la fel este obligat să verifice dacă: **fapta imputată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal.***”

Deci, având în vedere că agravanta prescrisă la art. 217¹ alin. (3) lit. c) Cod penal incorect a fost reținută în sarcina inculpatului, prima instanță trebuia să respingă cererea înaintată de inculpat și să dispună judecarea cauzei în procedură generală, în cadrul căreia era în drept de a exclude din învinuirea înaintată inculpatului semnul calificativ prevăzut la art. 217¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, greșit imputat lui Stoianov V.

Aceeași eroare a fost admisă și de către instanța de apel, care în virtutea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală este obligată de a verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate sub aspectul chestiunilor de drept și ținând cont de specificul procedurii în baza căreia a fost judecată cauza, un prim aspect care urma a fi supus controlului era verificarea întrunirii cumulative a condițiilor enumerate mai sus pentru a constata corectitudinea admiterii procedurii simplificate de către prima instanță, ceea ce la caz nu s-a respectat.

10. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2016, au fost admise apelurile declarate de procuror și inculpat, casată total sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 28 aprilie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Stoianov V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legale de producerea, prepararea, prelucrarea substanțelor narcotice psihotrope sau a analogelor acestora pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

11. Potrivit conținutului deciziei adoptate de instanța de apel, aceasta s-a raliat raționamentelor expuse de instanța ierarhic superioară și a conchis că potrivit învinuirii inculpatului i-a fost incriminată infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin.(3) lit. c), f) Cod penal, însă pentru a fi prezent calificativul prevăzut la lit. c) – *cu utilizarea drogurilor sau a analogelor acestora a căror circulație în scopuri medicale este interzisă*, nu este suficient ca substanțele narcotice sau psihotrope să fie incluse în Lista nr. 1 din Tabelul nr.1 aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004, dar presupune și utilizarea acestora în scopuri medicale.

Astfel, prin sintagma utilizarea substanțelor narcotice, psihotrope presupune folosirea substanțelor menționate la producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea lor în diferite scopuri: de exemplu, producerea unor noi preparate, medicamente, adaosul lor în produse etc. Deși marihuana ridicată de la inculpat se include în Lista nr. 1 din Tabelul nr.1, acesta nu a folosit-o cu scopul de a produce noi preparate sau medicamente, dar pentru a o pune ilegal la dispoziția societății civile contra cost.

Instanța de apel a constatat că în acțiunile lui Stoianov V. sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. f) Cod penal – *producerea, păstrarea, distribuirea sau alte operațiuni ilegale cu droguri sau cu analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a drogurilor sau analogilor acestora în proporții mari.*

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei, considerând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu stabilirea pedepsei închisorii și cu aplicarea art. 90 Cod penal.

12. După care, decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, care, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri în privința inculpatului, cu excluderea art.90 Cod penal.

În argumentarea recursului, partea a menționat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, iar instanța neîntemeiat a aplicat art. 90 Cod penal, pedeapsă care nu corespunde scopurilor și principiilor pedepsei penale prevăzute la art.61 Cod penal. Instanța de apel a menționat că, la caz, lipsesc circumstanțe atenuante, totodată a indicat circumstanțele care le-a considerat ca fiind atenuante, stabilindu-i pedeapsa minimă cu închisoarea, și tot în baza acestora circumstanțe, a dispus și suspendarea condiționată a executării pedepsei. Prin urmare, la stabilirea pedepsei, inclusiv cu aplicarea art.90 Cod penal, instanța a acordat circumstanțelor atenuante o dublă valență juridică, ceea ce este inadmisibil.

13. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2017, recursul ordinar declarat de procuror a fost admis, cu casarea totală a deciziei contestate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

14. În hotărâre, s-a menționat că, instanța de apel a casat sentința primei instanțe, prin care Stoianov V. a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal și, în urma rejudecării cauzei, a fost adoptată o nouă hotărâre de condamnare în privința lui Stoianov V. în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de producerea, prepararea, prelucrarea substanțelor narcotice psihotrope sau a analoagelor acestora pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată pe un termen de probațiune de 3 ani.

Verificând legalitatea noii soluții, Colegiul a atestat că la judecarea apelului instanța a comis următoarea eroare de drept: conform părții descriptive a deciziei, fapta imputată lui Stoianov V. și anume de comiterea infracțiunii nominalizate mai sus, *nu a fost constatată și descrisă ca fiind săvârșită de acesta*, ce ar determina calificarea acesteia conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, ci ilegal s-a reținut doar o parte incompletă din faptă, cu mențiunea că *“în acțiunile lui Stoianov V. sunt prezenți indicii infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal”* descriind probele ce constată vinovăția inculpatului.

Această stare de lucruri contravine prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, în coroborare cu cele ale art. 415 alin.(1) pct.2) și 417 Cod de procedură penală, potrivit căreia partea descriptivă a deciziei instanței de apel trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, inclusiv încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal reține că una din condițiile adoptării unei decizii legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 417 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Prin descrierea faptei considerată a fi dovedită, se cere ca modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii să coroboreze cu concluzia privind constatarea vinovăției și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, iar din analiza deciziei instanței de apel, nu rezultă că instanța a constatat fapta ca fiind comisă de inculpat.

Totodată, acuzatorul de stat a criticat hotărârea contestată în partea stabilirii pedepsei inculpatului, pe care o consideră prea blândă în coraport cu circumstanțele cauzei, referitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, susținând că pedeapsa stabilită de instanța de apel este una neechitabilă, care nu va contribui la evitarea de noi infracțiuni de către inculpat, dar și la corectarea acestuia. Motivele invocate de procuror în recurs, referitor la individualizarea pedepsei, instanța le-a considerat întemeiate, menționând că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, astfel, pripit a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Potrivit circumstanțelor stabilite, inculpatul Stoianov V. a comis infracțiunea care face parte din categoria celor grave, având un grad social de pericol sporit, care se manifestă prin răspândirea, distribuirea consumului de droguri în rândul cetățenilor, totodată, inculpatul fiind implicat în activitatea de circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, a pus în pericol viața și sănătatea altor persoane.

15. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2018 s-a dispus respingerea apelului declarat de inculpat și admiterea parțială a apelului declarat de procuror, inclusiv din alte motive decât cele invocate, fiind casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Stoianov V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legale de producerea, prepararea, prelucrarea substanțelor narcotice psihotrope sau a analoagelor acestora pe un termen de 4 ani.

16. Potrivit părții descriptive a deciziei, instanța de apel a constatat fapta infracțională comisă de Stoianov V., după cum urmează: „ ... la 08 august 2014, aproximativ ora 20⁰⁰, având la sine substanța narcotică, și anume: marihuana uscată, și păstrând-o ilegal cu scopul de înstrăinare la domiciliul său de pe adresa or. Ceadîr-Lunga, str. V. Internaționalistov, 7, ap.3, a comercializat-o ilegal cet. Culev G. în cantitate de 0,98 grame, care este inclusă în Lista substanțelor narcotice și psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006, precum și în Lista nr. 1 din Tabelul nr. 1 al Protocolului nr. 7 din 01.12.1998 al Comitetului permanent de control asupra drogurilor de pe lângă Ministerul Sănătății al Republicii Moldova și în Lista nr. 1 din Tabelul nr. 1, aprobat prin Hotărârea Guvernului

Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004, circuitul căreia în scopuri medicale este interzis, recepționând în urma tranzacției ilegale sus indicate un venit în sumă de 120 lei.

Tot el, continuând intenția sa criminală, la 09 august 2014, în jurul orei 17⁰⁰, având substanța narcotică, și anume: marihuana uscată și păstrînd-o ilegal cu scopul de înstrăinare la domiciliul său de pe adresa: or. Ceadîr-Lunga, str.V. Internaționalistov, 7, ap.3, a comercializat-o ilegal cet. Culev G. în cantitate de 4,21 grame, ceea ce constituie proporții mari, potrivit Listei substanțelor narcotice și psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006, precum și Listei nr. 1 din Tabelul nr. 1 al Protocolului nr.7 din 01.12.1998 al Comitetului permanent de supravegherea asupra narcoticele Ministerului Sănătății al Republicii Moldova și Listei nr. 1 din Tabelul nr. 1, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004, circuitul căreia în scopuri medicale este interzis, recepționând în urma tranzacției ilegale sus indicate un venit în sumă de 240 lei. Astfel, Stoianov V.I. a efectuat realizarea ilegală cet. Culev G. a substanței narcotice - marihuana în cantitate totală 5,19 grame, ce constituie proporții mari, recepționând în urma tranzacției ilegale un venit în suma totală de 360 lei.

Tot el, la sfârșitul lunii iunie 2014, data exactă în cadrul urmăririi penale n-a fost stabilită, cu scopul de preparare pentru comercializare ulterioară a substanțelor narcotice a strâns planta canabisului, care creștea la marginea de sud al or. Ceadîr-Lunga în spatele cimitirului vechi, a uscat-o, mărunțit-o și a preparat substanța narcotică, și anume: marihuana uscată, cu masa totală 10,48 grame, ce constituie proporții mari, care este inclusă în Lista substanțelor narcotice și psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006, și ilegal a păstrat-o în domiciliul său de pe adresa: or. Ceadîr-Lunga, str. V. Internaționalistov, 7, ap.3 cu scopul de înstrăinare ulterioară până la 21.08.2014, când a fost reținut de către colaboratorii de poliție în urma percheziției autorizate la domiciliul său.”

Pe baza stării de fapt descrise supra, instanța de apel a constatat cu certitudine că inculpatul Stoianov V. a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal după semnele calificative: *prepararea și păstrarea drogurilor, comisă cu scopul de înstrăinare, precum și înstrăinare ilegală a drogurilor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, în proporții mari.*

La stabilirea pedepsei s-a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei - art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea săvârșită de inculpat, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria celor grave. Drept circumstanțe atenuante, în temeiul art. 76 Codul penal, s-a reținut faptul că inculpatul se căiește de cele comise, iar circumstanțe agravante conform prevederilor art.77 Cod penal, nu au fost stabilite. Deci, Stoianov V. pentru comiterea infracțiunii menționate urmează a fi recunoscut vinovat stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite

funcții legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor și analoagelor lor pe un termen de 4 ani.

Totodată, instanța de apel a consemnat că, ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunile respective nu consideră rațional faptul că prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei, în acest sens găsim veridice și aplicabile argumentele invocate în apelul procurorului.

17. În continuare, decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia și remiterea cauzei la o nouă rejudecare, pentru motivele arătate în cerere.

Mai concret, apărătorul semnaleză că, prin rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău au fost admise erorile de drept prescrise de pct. 6) și 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Decizia instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit legii, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță, prin apel, se transmit instanței de apel: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis. Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual-penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Recurentul atenționează că, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 24 septembrie 2015 a fost respins apelul inculpatului și admis apelul procurorului, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Stoianov V. a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a se ocupa cu activitatea, care este legată cu producere, prepararea, prelucrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogilor acestora pe un termen de 4 ani.

Decizia nominalizată supra nu a fost contestată de către procuror, prezumându-se că acesta a fost de acord cu termenul pedepsei sub formă de închisoare de 2 ani, stabilit lui Stoianov V., ultimul contestând cu recurs decizia.

În continuare, recurentul remarcă că, prin decizia instanței de recurs din 02 februarie 2016 a fost admis doar recursul apărării cu remiterea la o nouă rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

Cu decizia instanței de apel din 07 mai 2018, prin care Stoianov V. a fost condamnat la închisoare pe un termen de 3 ani, partea apărării nu poate fi de acord pledând că prin acesta i-a fost agravată situația, iar instanța de apel i-a stabilit o pedeapsă mai mare decât pedeapsa stabilită prin decizia instanței de apel din 24 septembrie 2015, decizie ce nu a fost contestată de procuror.

În acest sens, recurentul consideră că prin stabilirea unei pedepse mai mari de 2 ani închisoare în privința lui Stoianov V. de către instanța de apel se agravează situația inculpatului în propria cale de atac.

De asemenea, recurentul critică neaplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel nu a ținut cont de explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12 decembrie 2005 „*cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, modificată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 30 martie 2009, care reiterează faptul că instanța de apel urmează a constata circumstanțele atenuante la individualizarea pedepsei inculpatului.

18. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului depus de avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece este lipsit de temeiuri legale.

19. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acesta este întemeiat și urmează a fi admis, pentru următoarele considerente.

Pornind de la aceea că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, respectiv rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, se rezumă la înlăturarea erorilor de drept admise de instanța ierarhic inferioară, la etapa precedentă de judecare a cauzei, regulă stipulată și în art. 434 Cod de procedură penală.

În concordanță cu dispoziția art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, cuprind următoarele aspecte: *dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.* În ceea ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea se referă la: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei.

Soluția instanței de recurs adoptată pe marginea acestei cauze, *în drept*, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, în cazul în care esența erorii judiciare admise poate fi înlăturată de către instanța de recurs la această etapă a procedurii, fără a agrava situația inculpatului.

Rezultând din conținutul cererii de recurs, se constată că apărătorul Medeleanu R., care acționează în interesele inculpatului, invocând temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, pledează pentru desființarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare, în aceeași instanță, în

alt complet de judecată. Cu toate că, argumentele invocate de recurent sunt catalogate de Colegiu ca admisibile, totuși solicitarea de a remite cauza la o nouă rejudecare, este inacceptabilă, din următoarele considerente.

Cauza penală privindu-l pe Stoianov V. a fost judecată în procedura recursului ordinar deja de două ori, în ambele cazuri fiind dispusă rejudecarea acesteia de către instanța de apel, pentru a fi corectate erorile de drept procesual-penale și penale admise. În prezent suntem în fața celui de al treilea set de proceduri.

În raport cu situația de fapt reținută, Colegiul reamintește că, în cauza *Ispan contra României, Hotărârea din 31 mai 2007*, Curtea a specificat că, fiind vorba de comportamentul tribunalelor naționale, se constată că importante întârzieri în procedură au fost cauzate de casările și trimiterile succesive ale cauzei la rejudecare. În această privință, Curtea a observat că derularea procedurii a fost prelungită din cauza numeroaselor decizii emise în cauză, din care două anulau deciziile jurisdicțiilor inferioare pentru neregularități de procedură. Astfel, cauza a fost trimisă de două ori fie la judecătoria fie la tribunalul județean, ca urmare a unor omisiuni ale tribunalelor. Mai mult, trimiterea cauzei ar putea continua la infinit, nici o dispoziție legală neputând să-i pună capăt. Deși Curtea nu este competentă pentru a analiza modul în care jurisdicțiile naționale au interpretat și aplicat dreptul intern, s-a considerat totuși că acele casații succesive cu trimiterea la rejudecare se datorează unor erori comise de jurisdicțiile inferioare cu ocazia examinării cauzei (*Wierciszewska contra Poloniei, nr. 41431/98, 25 noiembrie 2003, § 46*). Pe de altă parte, repetarea unor astfel de casări denotă o deficiență de funcționare a sistemului judiciar (*Cârstea și Grecu contra României, nr. 56326/00, 15 iunie 2006, § 42*).

Totodată, se face referire și la cauza *Damian-Burueană și Damian împotriva României* (Cererea nr. 6773/02), *Hotărâre din 26 mai 2009*, unde Curtea a statuat că cauza nominalizată a fost trimisă la rejudecare de două ori în fața instanței de apel, ca urmare a omisiunilor Curții de Apel de a examina sau de a furniza motive ca răspuns la susținerile reclamantului. Or, potrivit Curții, instanțele naționale ar fi trebuit să acționeze cu mai multă promptitudine, iar, în consecință, toate acestea au conturat opinia unanimă despre violarea art. 6 din Convenție, prin tergiversarea procedurilor, fiind încălcat dreptul părții la un proces echitabil.

Având în vedere cele expuse, Colegiul penal lărgit notează că solicitarea apărătorului privind remiterea cauzei la o nouă rejudecare urmează a fi respinsă, pentru a nu încălca principiul promptitudinii examinării acestui dosar și dreptul părților la un proces echitabil. Mai mult că, chestiunea calificării juridice corecte a faptei incriminate inculpatului a fost soluționată prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 noiembrie 2016, care a casat integral sentința și l-a recunoscut pe Stoianov V. vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, soluție menținută și de Curtea de Apel Chișinău, care a rejudecat ultima această cauză. Respectiv, în această parte nu este necesar de a se interveni în hotărârea recurată, decăzând implicit solicitarea recurentului în acest sens.

Totuși, exceptând că încadrarea juridică a faptei infracționale a fost corect efectuată de Curtea de Apel Chișinău, iar fapta a fost constatată de instanță în corespundere cu

prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, în coroborare cu cele ale art. 415 alin.(1) pct.2) și art. 417 Cod de procedură penală, actul judecătoresc al Curții prezintă deficiențe datorită procedurii de individualizare a pedepsei, eroare de drept ce urmează a fi remediată de instanța de recurs.

Înainte de a purcede la expunerea de motive, care au stat la baza casării parțiale a deciziei instanței de apel, și anume în partea stabilirii pedepsei, Colegiul ține să consemneze că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond prin prisma prevederilor art.408-411 Cod de procedură penală, apelul produce mai multe efecte: suspensiv, devolutiv, neagravarea situației în propriul apel și extensiv. Deci, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, adică odată exercitat are efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, asupra cauzei deferite judecării. Totuși, în cazul în care hotărârea judecătorească adoptată de instanța de apel a fost casată, intervin alte reguli de judecare a apelului, pe care legea procesual-penală le-a descris în art. 436 Cod de procedură penală.

În particular, regulile din art. 436 Cod de procedură penală se rezumă la aceea că: procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei; totuși pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului; când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată. Și cel mai important moment, care are relevanță și pentru cauza dată: la rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă decât numai dacă hotărârea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părții vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blândă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă.

Ultima frază din aliniatul precedent, în esență, reprezintă conceptual principiul *non reformatio in pejus*, care are o conotație internațională și presupune că, părții ce a exercitat o cale de atac, să nu i se înrăutățească situația față de cea stabilită prin hotărârea judecătorească supusă controlului judiciar. Acest principiu, în esență, funcționează și ca o garanție a respectării dreptului de apărare al părților venind în întâmpinarea unui interes general, acela ca prin declanșarea controlului judiciar, să nu rămână în ființă hotărâri nelegale și netemeinice și să se ajungă la stabilirea adevărului și la aplicarea corectă a legii în cauzele deduse judecării.

Efectul neagravării situației părții în propria cale de atac se mai justifică și prin ideea că agravarea situației acesteia ar însemna o satisfacție pentru partea adversă, spre exemplu pentru procuror, de a obține ce nu s-a cerut – *ultra petita* – întrucât deși nu s-a exercitat efectiv calea de atac în defavoare, s-a pronunțat o soluție mai gravă în calea de atac a părții care de fapt solicita o soluție mai blândă în privința sa.

Libertatea folosirii căilor de atac - determinată de inexistența riscului agravării situației juridice prin declanșarea controlului judiciar - se înscrie astfel în sfera garanțiilor care asigură buna desfășurare a procesului și garantează drepturile părților. Rolul acestui principiu este nu numai acela de a proteja interesul particular al celui care a declarat calea

de atac, ci și de a asigura o desfășurare echitabilă a procesului, cu finalitatea corespunzătoare: pronunțarea unei hotărâri legale și temeinice.

Mai mult ca atât, regula neagravării situației în propria cale de atac presupune că, chiar dacă s-a constatat o eroare de fapt sau de drept, produsă în defavoarea părții care a declarat calea de atac, nu se poate desființa hotărârea pentru aceste lipsuri, fiind astfel interzisă agravarea situației în propria cale de atac. Ca urmare, dând prioritate efectului *non reformatio in pejus*, în confruntarea directă cu principiile legalității și aflării adevărului, totuși legea de procedură penală are stipulat că procurorul poate contesta hotărârea neîntemeiată, caz în care devoluarea se poate face în defavoarea celeilalte părți.

La caz, Curtea de Apel Chișinău, prin soluția pronunțată în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, a încălcat principiul *non reformatio in pejus* și i-a agravat situația inculpatului în propria sa cale de atac, prin aplicarea față de Stoianov V. a pedepsei de 3 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit devine competent să cenzureze puterea discreționară a instanței ierarhic inferioare în privința modalității de individualizare a pedepsei penale.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, instanța de recurs, pornește de la aceea că, rolul punitiv și de coerciție în privința infractorilor este exercitat de stat prin sistemul de pedepse reglementate de legea penală. Eficiența acestor pedepse se apreciază în dependență de gradul în care a fost atins scopul pedepsei și în funcție de impactul exercitat asupra infractorului, în particular, și a întregii societății, în general. Orice pedeapsă are drept obiectiv aplicarea unui tratament sancționator infractorului, pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, ceea ce presupune o individualizare adecvată a reacției sociale la faptele prejudiciabile prescrise de legea penală.

Scopul aplicării pedepsei penale exclamat de legislator în art. 61 Cod penal, urmărește restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Așadar, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ceea ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și de evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte infracționale.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat inculpatului, la caz, fiind incident art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal. Totodată, categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit inculpatului se apreciază în dependență de circumstanțele atenuante și agravante existente în dosar, prevăzute de art.76 – 77 Cod penal, precum și efectele acestora prescrise în art.78 Cod penal.

Or, revenind la circumstanțele concrete ale cauzei, Colegiul evidențiază că, Stoianov V., prin acțiunile sale ilegale, de fapt, a comis infracțiunea de preparare și păstrare a substanțelor narcotice, comisă cu scopul de înstrăinare, în proporții mari.

Pentru infracțiunea comisă, prima instanță l-a condamnat pe inculpat, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a se ocupa cu activitatea, care este legată cu producerea, prepararea, prelucrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor acestora pe un termen de 5 ani.

La momentul comiterii infracțiunii, sancțiunea art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal prevedea închisoarea de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar cauza a fost judecată în procedura simplificată, adică îi sunt incidente stipulările din alin. (8) al art. 364¹ din Codul de procedură penală, potrivit cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de o reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Noile limite speciale ale pedepsei sub formă de închisoare ce erau pasibile aplicării inculpatului, reieșind din dispoziția alin. (8) al art. 364¹ din Codul de procedură, se cuprind între 2 ani și 4 ani 8 luni. Deci, prima instanță i-a aplicat inculpatului pedeapsa de 3 ani închisoare, în limitele prevăzute de lege.

După verificarea legalității și temeiniciei sentinței, la sesizarea atât a inculpatului cât și a procurorului, instanța de apel Comrat a intervenit în sentință și, prin admiterea apelului declarat de procuror, a redozat limita pedepsei principale aplicate inculpatului de la 3 ani, la 2 ani, totodată excluzând prevederile art. 90 Cod penal aplicate în privința lui Stoianov V.

Este important aici de a se remarca faptul că, inculpatul a solicitat în apelul declarat aplicarea unei pedepse mai blânde în privința sa, și anume închisoare – 2 ani, cu suspendarea executării pedepsei pe 1 an. Având în vedere că instanța de apel nu i-a satisfăcut cerințele, Stoianov V. a contestat decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 24 septembrie 2015, cu recurs ordinar. De aici se conchide faptul că, prin neatacarea deciziei instanței de apel cu recurs, procurorul a fost de acord cu soluția pronunțată de instanță, adică cu redozarea limitei pedepsei principale aplicate inculpatului de la 3 ani, la 2 ani și cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Preluând spre examinarea recursul avansat de inculpat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție la 02 februarie 2016, l-a admis integral și a dispus remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, constatând că din învinuirea imputată inculpatului urmează a fi exclusă lit. c).

Curtea de Apel Cahul, la 30 noiembrie 2016, intervine în sentință, o casează integral și îl condamnă pe Stoianov V. în baza art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legale de producerea, prepararea, prelucrarea substanțelor narcotice psihotrope sau a analoagelor acestora pe un termen de 4 ani. În temeiul art. 90

Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, în al doilea set al procedurilor, Colegiul urmează să consemneze că, de fapt pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată inculpatului constituie în sine o agravare în propria sa cale de atac, pentru că Curtea de Apel Cahul a fost investită cu rejudecarea cauzei, datorită recursului declarat de inculpatul Stoianov V., care a criticat asprimea pedepsei aplicate în privința sa, de 2 ani închisoare.

În această consecutivitate de idei, nu mai prezintă relevanță că cauza a mai fost odată trimisă la rejudecare, prin altă decizie a Curții Supreme de Justiție, pentru că în hotărârea contestată de avocatul Medeleanu R., și anume cea adoptată de Curtea de Apel Chișinău la 07 mai 2018, pedeapsa închisorii de 3 ani a fost menținută.

Colegiul, asumându-și riscul de a se repeta, totuși ține să reitereze aici că, principiul despre care s-a amintit mai sus și regula neagrării situației în propria cale de atac, prevede implicit că, chiar dacă s-a constatat o eroare de fapt sau de drept, produsă în defavoarea părții care a declarat calea de atac, nu se poate desființa hotărârea pentru aceste lipsuri, fiind astfel interzisă agravarea situației în propria cale de atac.

Desfășurând aceste prevederi și coroborându-le cu actele dosarului, se notează că, chiar dacă procedura simplificată de care a beneficiat inculpatul în prima instanță, ce-i permitea să beneficieze de o reducere cu o treime a limitelor maxime și minime a pedepsei, a fost anulată prin decizie Curții de Apel Cahul, totuși având în vedere că anume Stoianov V. a deschis calea de atac a recursului ordinar, în privința lui nu mai poate fi aplicată o pedeapsă mai aspră decât cea aplicată prin decizia recurată a Curții de Apel Comrat – 2 ani închisoare.

Prin alte cuvinte, după ce instanța de apel Comrat i-a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii de 2 ani, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar orice soluție prin care lui Stoianov V., care a fost unicul declarant al recursului ordinar, i s-a aplica o pedeapsă mai aspră, constituie în sine o agravarea a situației în exercitarea propriei căi de atac.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit statuează asupra admitterii recursului ordinar declarat de avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2018, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, prin care lui Stoianov V. recunoscut vinovat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, i se stabilește pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor și analoagelor lor pe o perioadă de 4 ani.

În subsidiar, se relevă că termenul începerii executării pedepsei se calculează din data reținerii, cu includerea în termenul de executare al pedepsei, a termenului reținerii: din data de 21 august 2014 până la 22 august 2014 și a perioadei în care Stoianov V. s-a aflat în stare de arest preventiv: din data de 24 septembrie 2015 până la 03 februarie 2016.

Având în vedere cele expuse, Colegiul accentuează că reeducarea inculpatului în spiritul respectării valorilor apărute de legea penală nu este posibilă decât prin menținerea pedepsei cu închisoarea, atât sub aspectul cuantumului cât și al modalității de executare a acesteia.

Din alt punct de vedere, se remarcă faptul că, procedând la această formă de individualizare a executării pedepsei Colegiul a respins implicit cererea apărătorului de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat, considerând că numai astfel se poate ajunge la schimbarea atitudinii acestuia față de valorile legii penale pe care Stoianov V. le-a nesocotit în repetate rânduri, prin fapta comisă.

Toate cele consemnate supra, au determinat instanța de recurs să intervină în decizia instanței de apel și să adopte prezenta soluție pe caz.

20. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2018, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, prin care lui Stoianov Victor XXXXX recunoscut vinovat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal i se stabilește pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor și analoagelor lor pe o perioadă de 4 ani.

Termenul începerii executării pedepsei se calculează din data reținerii, cu includerea în termenul de executare al pedepsei, a termenului reținerii: din data de 21 august 2014 până la 22 august 2014 și a perioadei în care Stoianov Victor XXXX s-a aflat în stare de arest preventiv: din data de 24 septembrie 2015 până la 03 februarie 2016.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 ianuarie 2019.

Președinte

CATAN Liliana

Judecător

BOICO Victor

Judecător

COBZAC Elena

Judecător

ȚURCAN Anatolie

Judecător

BURDUH Victor